

Gränö 1:13 och 1:168 i gången tid

(Sammanställt av Bob Lindstam, Gränö 1:13)

Köpet av Petterssonbåten Eros 1923-24 lade grunden för familjen Lindstams naturintresse, där även barnen gjordes delaktiga i äventyren ute i Skärgårdshavet. Utan sjökort tog man sig ändå ner till Oxelösund.

Bilden på Eros med farfar Gideon på däck är troligtvis tagen någon gång runt 1925-26. Farmor Hildur med barnen Harriet och Gillis samt hunden Dolly njuter på stenarna. Var bilden är tagen är okänt, men det torde vara någonstans i mellanskärgården.

Jag är säker på att det faktiskt förhöll sig så att det hela började med ett båtköp. Jag har Gideons egna ord att luta mig mot. Gideon var polis i Stockholm med tjänstgöring på Adolf Fredriks Polisstation på Kammakargatan 36. I boken "Polistjänsten inifrån", som gavs ut av Polishistoriska sällskapet i mitten på 90-talet, har han skrivit första kapitlet - den skriftliga handling som ligger till grund för detta kapitel - och som är hämtat från Nordiska Museets undersökning av polisväsendet 1950. Jag citerar här Gideon från ett utdrag ur hans berättelse som handlar om familjens fritid:

Gideons egna ord

"När våra barn började växa upp ansåg vi att vi måste skaffa oss något för fritiden, så att våra barn kunde vara tillsammans med oss. Därför köpte jag 1924 en fin motorbåt av mahogny med ruff. Med denna gjorde vi sedan färder om söndagarna och under semestern åt såväl Mälaren som Saltsjön. Att göra utfärder med motorbåt anser jag vara den bästa fritiden man kan tänka sig. Då kan man styra kosan vart man vill. Var vädret vackert, då for man långt ut i skärgården och uppsökte någon holme med bra badplats där man fick vara fri.

Åker man då ut tidigt på söndagsmorgonen och sedan kör ett par timmar innan man slår läger, då skall jag säga att det är bråttom att tända primusköket och få frukosten framburen antingen i aktern på båten eller på land. Hade man gäster med sig blev det som regel för trångt att sitta i båten, varför man inredde sig på bästa sätt på stranden..

Vår motorbåt har vi haft nu i över 25 år, men jag kan gott säga, att den är lika fin, som när jag köpte den. Visserligen har man utgifter för en båt, ty det är varvshyra, reparationer, fernissning och bensin m.m., men det har man ju nöje utav, och något roligt bör man ju ha.

När vi sedan hade farit omkring i skärgården och orienterat oss, så tyckte vi att det skulle vara skönt att ha någon fast bostad att fara till. Varför vi köpte en mycket vacker och stor sjötomt med en liten stuga på (1933). Denna stuga har vi byggt till ett par gånger så att den nu är "up to date". Den har ett härligt läge med utsikt över fjärdarna samt bara 30-40 meter från stranden, där det är en fin badstrand. Till tomten hör eget skiftat fiskevatten, så att man kan få en och annan gädda, även som abborre, sik och torsk. Vi fiskar med nät samt långrev någon gång. Sedan jag blev pensionerad (1934), residerar vi ute i skärgården hela sommaren"

Denna berättelse skrev farfar 1950 på uppmaning av pappa för att sedan lämnas till Nordiska Museet. Året därpå avled farfar 70 år gammal. Jag fick aldrig chansen att lära känna honom eftersom jag föddes 2 år efter hans död.

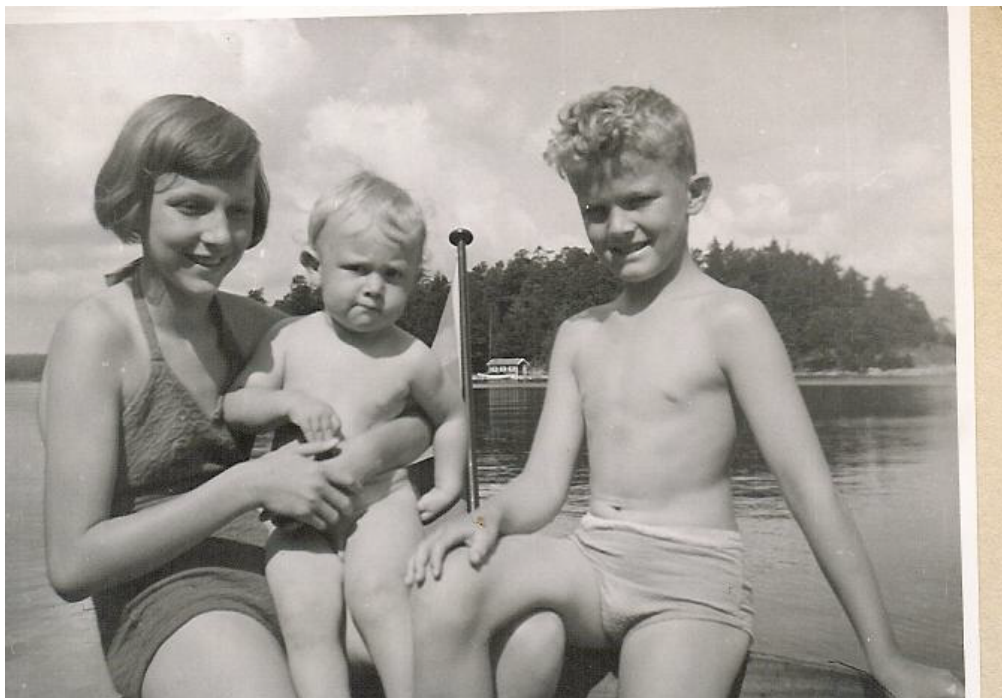
/Bob

Farfar Gideon och farmor Hildur med min pappa Gillis i mitten.
Bildens gissningsvis tagen sommaren 1924.

Gränö 1:168, och vad jag kallar "Farmorshuset". Bilden är tagen 1935

Denna bild är tagen sommaren 1954. Från vänster Maud, Bob och Clas